

Sabatul, un dar din Eden

Comentariu realizat de Alejandro Bullon

Dragul meu prieten, doresc ca acest studiu sa-l parcurgem impreuna si sa descoperim cum Sabatul este parte a creatiei divine.

Geneza 2.1-3 ne spune

“Astfel au fost sfârșite cerurile și pământul, și toată oștirea lor. În ziua a șaptea Dumnezeu Și-a sfârșit lucrarea, pe care o făcuse; și în ziua a șaptea S-a odihnit de toată lucrarea Lui pe care o făcuse. Dumnezeu a binecuvântat ziua a șaptea și a sfințit-o, pentru că în ziua aceasta S-a odihnit de toată lucrarea Lui, pe care o zidise și o făcuse.”

Deși aceste versete sunt foarte clare se pare ca unii intampina dificultati in a le intelege; *“În ziua a șaptea Dumnezeu Și-a sfârșit lucrarea”*. Expresia *“si-a sfarsit lucrarea”* in ebraica inseamana au fost completate sau terminate. In alte cuvinte lucrarea creatiei ar fi fost neterminata fara crearea Sabatului.

Ziua Sabatului este parte a lucrării pe care Dumnezeu a facut-o. Biblia ne spune ca mai intai *“au fost sfârșite cerurile și pământul, și toată oștirea lor”*, iar apoi Dumnezeu *“S-a odihnit de toată lucrarea Lui pe care o făcuse și a binecuvântat ziua a șaptea și a sfințit-o.”* Deci cu toata increderea se poate spune ca stabilirea zilei de Sabat este actul final al creatiei. Negarea Sabatului inseamna negarea creatiunii. Cine ar putea crede ca Sabatul poate fi schimbat, va crede cu siguranta ca intreg tabloul creatiei scris in Geneza, poate fi schimbat. Din punct de vedere divin creatiunea este legata in mod indisolubil de Sabat si Sabatul este legat la fel de strans de creatiune. Este imposibil sa crezi in creatiune si sa nu crezi in Sabat sau invers.

Te rog sa meditezi la ce am discutat! Acum spune-mi de ce Dumnezeu S-a odihnit in Sabat daca El nu oboseste? In mod sigur Dumnezeu a vrut ca noi sa invatam ceva, iar cel mai potrivit mod de a educa este exemplul.

Creatorul nu doar ca S-a odihnit in Sabat, a binecuvantat ziua a saptea si chiar a mult decat atat a si sfintit-o. Din aceste motiv fiinta umana ar trebui sa se gandeasca foarte bine, inainte de a incerca sa demonstreze ca pastrarea Sabatului ca zi de odihna nu este importanta, datorita faptului ca suntem salvati prin har.

Cineva ar putea sa-ti spuna ca Sabatul este o institutie doar a poporului evreu, dar poporul evreu nu exista cand Sabatul a fost instaurat. Acest argument nu-si are locul pentru ca Sabatul a fost dat pentru omenire si continua sa fie ziua de odihna al poporului lui Dumnezeu. In Evrei 4,3.4

“Pe când noi, fiindcă am crezut, intrăm în odihna, despre care a vorbit El, când a zis: Am jurat în mânia Mea, că nu vor intra în odihna Mea! Măcar că lucrările Lui fuseseră isprăvite încă de la întemeierea lumii. Căci într-un loc a vorbit astfel despre ziua a șaptea: Dumnezeu S-a odihnit în ziua a șaptea de toate lucrările Lui”.

Textul amintit ne vorbeste in mod clar despre relatia dintre Sabat si creatiunea, nu i se poate da alta interpretare.

Trecand in partea a doua a acestui studiu vom putea vedea ca Sabatul nu este legat doar de creatiune ci si de rascumparare. De ce spun asta? Am putea privi putin la Legea lui Dumnezeu. Cele 10 porunci apar enuntate atat in Exodul 20 cat si in Deuteronomul 5. Sa citim impreuna ce spune Deuteronomul 5.12-15

“Ține ziua de odihnă, ca s-o sfințești, cum ți-a poruncit Domnul, Dumnezeul tău. Șase zile să lucrezi, și să-ți faci toate treburile. Dar ziua a șaptea este ziua de odihnă a Domnului, Dumnezeului tău: să nu faci nici o lucrare în ea, nici tu, nici fiul tău, nici fiica ta, nici robul tău, nici roaba ta, nici boul tău, nici măgarul

tău, nici vreunul din dobitoacele tale, nici străinul care este în locurile tale, pentru ca și robul și roaba ta să se odihnească întocmai ca tine. Adu-ți aminte că și tu ai fost rob în țara Egiptului, și Domnul, Dumnezeul tău, te-a scos din ea cu mână tare și cu braț întins: de aceea ți-a poruncit Domnul, Dumnezeul tău, să ții ziua de odihnă. “

Exista o diferență între conținutul poruncii din Exodul, față de aceeași poruncă în Deuteronom. Diferența este dată de motivul pазirii Sabatului. În Exodul 20 motivul enunțat este creațiunea: *Ex.20.11*

“Căci în șase zile a făcut Domnul cerurile, pământul și marea, și tot ce este în ele, iar în ziua a șaptea S-a odihnit: de aceea a binecuvântat Domnul ziua de odihnă și a sfințit-o.”

Pe când în Deuteronomul 5 ne este sugerată rascumpărarea: *Det.5.15*

“Adu-ți aminte că și tu ai fost rob în țara Egiptului, și Domnul, Dumnezeul tău, te-a scos din ea cu mână tare și cu braț întins: de aceea ți-a poruncit Domnul, Dumnezeul tău, să ții ziua de odihnă.”

Gasim ceva special aici în aceste două texte; Dumnezeu este Creatorul și tot El este Rascumpărătorul. Doar El poate crea și la fel doar El poate rascumpăra. Deci în concluzie Sabatul este un monument atât al creațiunii cât și al rascumpărării. Este imposibil ca cineva să-și marturisească credința în Dumnezeu dacă nu accepta Sabatul. De asemenea nimeni nu poate să creadă în Isus ca Rascumpărător, dacă nu crede că Sabatul este ziua de odihnă.

Și dacă ți se pare puțin ce am vorbit, aș vrea să-ți zic că semnificația Sabatului este chiar mai amplă decât atât. În Ezechiel 20.12 Dumnezeu ne spune:

“Le-am dat și Sabatele Mele, să fie ca un semn între Mine și ei, pentru ca să știe că Eu sunt Domnul, care-i sfințesc. Iar apoi versetul 20 Sfințiți Sabatele Mele, căci ele sunt un semn între Mine și voi, ca să știți că Eu sunt Domnul, Dumnezeul vostru!”

Ce interesant! Deci Sabatul este un semn distinctiv pentru poporul lui Dumnezeu.

Într-una din zile cineva mă întreba; nu spune în Efeseni că Duhul Sfânt este cel care ne sigilează? Nimic mai adevărat, Duhul Sfânt este Cel care ne sigilează, doar că sigiliul este Sabatul. Este împedec; dacă Dumnezeu a sfințit Sabatul după ce l-a creat, poate să-și sfințească poporul Sau prin comuniunea specială pe care o are cu fiecare dintre copiii Sai, în Sabat.

În partea a treia vom discuta despre atitudinea lui Isus vis-a-vis de Sabat. Dragul meu, mulți creștini care nu respectă Sabatul se justifică spunând că nici Isus nu l-a respectat, datorită minunilor făcute în ziua de odihnă. Asta înseamnă că ziua de Sabat astăzi nu ar mai avea nici un rost. Pentru a lămurii acest aspect ar trebui să ne întorcem în timp și să privim la poporul evreu. Evreii au pierdut din viziunea Sabatului pe Cel ce a dat Sabatul, pe Isus. Sabatul ajunsese să fie o povară, nu un mijloc de a se întâlni cu Creatorul și Rascumpărătorul lor. Ziua a șaptea a săptămânii ajunsese să fie un set de interdicții, existau în jur de trei mii de legi în jurul zilei de odihnă. Sabatul nu era o zi a dragostei și a fraternității, a comuniunii cu Hristos. Ei nu cautau pe Domnul lor în Sabat ci priveau la ceilalți, pentru a vedea în ce măsură respectă legile pe care ei le-au inventat. Când Isus a venit pe pământ, El nu a intenționat să desființeze Sabatul ci a vrut să redea acestei zile dragostea și spiritualitatea care o pierduse. Acesta a fost motivul pentru care a permis ucenicilor Sai să culeagă spice în Sabat, a vindecat pe cel cu mână uscată și toate celelalte minuni făcute în această zi. Evreii trebuiau să înțeleagă modul în care ei au deformat ziua de Sabat.

În Matei 12.7.8 citim

“Dacă ați fi știut ce înseamnă: Milă voiesc, iar nu jertfe, n-ați fi osândit pe niște nevinovați. Căci Fiul omului este Domn și al Sabatului.”

Ultima propoziție din acest verset este interesantă. Deducem că Isus fiind Domn al Sabatului, doar El are autoritatea de a schimba această ziua de odihnă. Dar El nu a făcut acest lucru. Din contra, minunile pe care Le-a realizat în Sabat erau decât o demonstrație a legăturii dintre ziua de odihnă și salvarea omului, legătura dintre Sabat și dorința de restaurare a ființei umane. Sabatul este o zi a victoriei asupra păcatului. Păcatul a adus durere și boala în schimb Hristos a adus viața și sănătate. Terminând lucrarea Sa într-o vineri înainte de apus

Isus a rostit victorios doua cuvinte "s-a sfarsit". Dragul meu, diavolul era invins. Dar Mantuitorul dupa ce a terminat lucrarea de rascumparare, in Sabat S-a odihnit conform poruncii.

Nu doar Isus ci si apostolii Sai au pastrat si respectat Sabatul ca zi de odihna, la fel ca Maestrul lor. Luca ne confirma acestea in capitolul 23 54-56

"Era ziua Pregătirii, și începea ziua Sabatului. Femeile, care veniseră cu Isus din Galilea, au însoțit pe Iosif; au văzut mormântul și felul cum a fost pus trupul lui Isus în el, s-au întors, și au pregătit miresme și miruri. Apoi, în ziua Sabatului, s-au odihnit, după Lege."

Luca a scris Evanghelia 20 de ani dupa ce Isus a murit, dar putem vedea ca foloseste o expresie ce face multa lumina, asupra ceea ce era Sabatul"

"Apoi, în ziua Sabatului, s-au odihnit, după Lege."

In partea a patra a acestui studiu va fi necesar sa meditam la semnificatia Sabatul in aceste ultime zile ale istoriei planetei pamant. In 2 Petru 3.3-5 , apostolul ne spune:

"Înainte de toate, să știți că în zilele din urmă vor veni batjocoritori plini de batjocuri, care vor trăi după poftele lor, și vor zice: Unde este făgăduința venirii Lui? Căci de când au adormit părinții noștri, toate rămân așa cum erau de la începutul zidirii! Căci înadins se fac că nu știu că odinioară erau ceruri și un pământ scos prin Cuvântul lui Dumnezeu din apă și cu ajutorul apei."

Ne atrage atentia ce spune Petru despre cei ce barjocoresc pe copiii lui Dumnezeu care cred in a doua venire a Lui;

"Căci înadins se fac că nu știu că odinioară erau ceruri și un pământ scos prin Cuvântul lui Dumnezeu din apă și cu ajutorul apei".

Negarea creatiunii, in felul in care este relatata in cartea Genezei implica negarea Sabatului, care dupa cum a fost demonstrat este o parte importanta a creatiunii.

In ultimile zile, atat creatiunea cat si Sabatul vor fi tinte ale atacurilor vrasmasului. Evolutionismul va cauta sa compromita creatiunea si deasemenea se va cauta compromiterea adevaratei zile de odihna. Dar Dumnezeu va da oportunitatea oamenilor sa decida de partea cui sunt, chiar inainte de timpul sfarsitului. Priveste doar, ce spune Biblia in Apocalisa 7.2,3

"Și am văzut un alt înger, care se suia dinspre răsăritul soarelui, și care avea pecetea Dumnezeului celui viu. El a strigat cu glas tare la cei patru îngeri, cărora le fusese dat să vatăme pământul și marea, zicând: Nu vătămați pământul, nici marea, nici copacii, până nu vom pune pecetea pe fruntea slujitorilor Dumnezeului nostru!"

Ce doreste Dumnezeu, inainte ca sa se dezlantuie asupra pamantului ultimile plagi? Dorinta Lui este ca toti copiii Sai sinceri sa fie sigilati. Dar care este sigiliul lui Dumnezeu? Reflecta si mediteaza la toata discutia noastra iar astfel iti vei raspunde singur.

In finalul acestui studiu gasim un gand interesant in Psalmul 92. Este un psalm pe care poporul evreu il canta la inceput si la sfarsit de Sabat. El trateaza tema creatiei si vorbeste despre cei care nu reusesc sa cunoasca misterele divine, datorita impietirii inimilor lor. Este un cantec de speranta pe care copilul lui Dumnezeu il intoneaza, contempland la grija pe care Dumnezeu a avut-o pentru el, pe parcursul saptamanii care a trecut. In aceasta lumina, versetele 10 si 11 vor produce emotii profunde in inima cititorului;

"Dar mie, Tu-mi dai puterea bivolului, și m-ai stropit cu untdelemn proaspăt. Ochiul meu își vede împlinită dorința față de vrăjmașii mei, și urechea mea aude împlinirea dorinței mele față de potrivnicii mei răi."

Aceste simtaminte apartin crestinului la terminarea zilei binecuvantate de Sabat.

Doar in Isus poti primi odihna, un binecuvantat repaus sau pace pentru sufletul tau; lucruri atat de necesare dupa intrega lupta a saptamanii. Iar apoi, intrand in noua saptamana va avea "*puterea bivolului*" cu forte reinnoite, sigur de victoria in fata inamicului.

Dragul meu, spune-mi te rog la final, oare nu-ti doresti tu lucrurile astea? Daca da, atunci accepta pe Dumnezeu ca si Creator si lasa ca frumusetea si binecuvantarea Sabatului sa faca parte din viata ta. Dumnezeu este Creatorul, El este Dumnezeul Sabatului, El este Dumnezeul pacii.

Binecuvantarea Lui sa se odihneasca peste tine, scumpul meu prieten!